

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

La política de l'astúcia i la improvisació

Projectes inconstitucionals devaluen les competències comunals

El cap de Govern ha imposat, una altra vegada, el seu calendari al Consell General. En la tramitació dels projectes de la llei qualificada de competències i de transferències la Sindicatura s'ha aplanat al que li convenia a Toni Martí.

S'ha imposat una tramitació d'urgència, pensant que ningú no s'adonaria que la llei de competències menysté atribucions que la Constitució va donar als comuns i que el projecte de llei de transferències vulnera frontalment la Constitució.

Toni Martí i DA consideren que exigir anàlisis, estudis i debats dels projectes de llei abans d'aprovar-los en retarda l'adopció. Però és ben evident que un bon treball al Consell millora la qualitat i l'estabilitat dels textos que s'aprovin.

Si s'introdueix tranquil·litat en l'elaboració de les normes, s'impedirà que el Govern de DA imposi la seva visió parcial amb la rapidesa de la piconadora.

La lentitud no és necessàriament negativa sinó que, al contrari, redueix la proliferació de normes contradictòries i la seva volatilitat. En definitiva, convindria poder comptar amb un Consell General que, a diferència del que hem conegut des que DA governa, no passi directament –sense anàlisi, sense estudi i sense debat– a votar propostes del Govern.

Convé millorar la qualitat de les normes votades pel Consell General perquè les imposicions de Toni Martí als síndics i a la junta de presidents de grup par-

lamentari han fet que el deteriorament arribi a uns extrems molt preocupants. Aquests dos projectes de llei que afecten els comuns en són una aclaparadora demostració.

Toni Martí i el Govern que Andorra no es mereix pretenen adequar, sense embuts, el capteniment comunal als designis governamentals. No es busca pas un punt d'equilibri entre l'acció del Govern i la capacitat d'autogovern comunal, reconeguda i

fou, després, membre del Tribunal Constitucional, ha estudiat els projectes de llei per encàrrec del Comú de Sant Julià de Lòria. Una de les contundents conclusions a les quals arriba és que la regulació que proposa Toni Martí en els supòsits de "redistribució sostenible" és inconstitucional.

DA vol imposar els seus projectes amb precipitació, sense voler deixar temps al Consell General per analitzar i debatre els nombrosos problemes tècnics que comporten. Però sembla prou evident que es plantegen qüestions inconstitucionals que venen a sacsejar el bloc essencial de la distribució de competències entre el Govern i els comuns.

I aquí és on es fa difícil de copsar l'actitud de satisfacció dels cònsols de Canillo, Encamp, Ordino i Escaldes-Engordany i el silenci dels cònsols de la Massana i Andorra la Vella davant d'aquests projectes. Fa la sensació que han caigut en el joc de la distribució de premis –la caixa de galetes– que tan bé sap dirigir Toni Martí.

La vida, també la vida política, és sovint una qüestió d'expectatives. Qui tot ho vol no queda mai tip. I quan no s'espera rebre gairebé res, rebre el que pertoca pot semblar un excés. Sobretot si es fa política no pas pensant en les properes generacions sinó amb l'horitzó limitat a les properes eleccions.

La Constitució i les competències dels comuns no tenen res a veure amb les sumes i restes de vots ni amb regals enverinats.

Caldria un Consell que no votés les propostes del Govern sense debat ni anàlisi

La redistribució sostenible és, segons Miguel Ángel Aparicio, inconstitucional

garantida per la Constitució.

L'aparició en l'escenari de transferències anomenades "de redistribució sostenible" no ve a enfortir les competències comunals sinó a afavorir aquells comuns que, com ha escrit Miguel Ángel Aparicio, catedràtic emèrit de dret constitucional de la Universitat de Barcelona, "segueixin amb major fidelitat les polítiques predeterminades pel Govern".

Aquest jurista, que va assessorar la comissió del Consell General quan vam negociar la Constitució el 1992 i el 1993 i